

MUZIEK VINCENT EN THEO

Groothof brengt Van Gogh confronterend dichtbij

Door ELKE JANSEN

Vrolijk word je er niet van. Maar veel vrolijks is er dan ook niet te vertellen over het leven van de 150 jaar geleden geboren Vincent van Gogh. Met rake bewoordingen, Van Goghs prachtige schilderijen op de drie grote witte schermen en de vaak melancholische muziek van zijn tijdgenoten leggen Frank Groothof en het Amsterdam Sinfonietta precies de vinger op de zere

plek.

De familievoorstelling *Vincent en Theo, broeders in de kunst* markeert het begin van het tweedaagse Sinfonietta String Festival, waarin het onlangs vernieuwde strijkenensemble zich met workshops, concerten en een openbare repetitie aan het Gelderse publiek presenteert.

Wie Vincent zegt, moet ook Theo zeggen. Zonder de aanmoedigingen en financiële steun van zijn broer Theo had Vincent van

Gogh namelijk nooit kunnen schilderen. Beurtelings in de huid van de twee broers kruipend vertelt Frank Groothof over Van Goghs eeuwige geldzorgen, zijn ongelukkige liefdesleven, de over-

weldigende eenzaamheid en ernstige psychoses die hem uiteindelijk tot zelfmoord drijven.

In een hoekje, bij het licht van een schemerlamp, speelt het Amsterdam Sinfonietta smaakvol gekozen composities van onder meer Diepenbrock, Elgar, Bizet

en Fauré.

Boven de warme, bescheiden strijkersklanken klinkt soms het schone vioolgeluid van Candida Thompson, de nieuwe concertmeester en artistiek leider van het ensemble. De plotselinge wals waarin *Groothof de Provence* bezingt is wel een erg abrupte onderbreking in het overwegend instrumentale en stijlvolle muzikale landschap.

Zowel de muziek als de videoprojecties op de achtergrond lopen

kunstig synchroon met het verhaal. Zo werpt Groothof, zijn rug naar het scherm, een denkbeeldige kiezelsteen in denkbeeldig water, waarop het beeld achter hem rimpelt en verwatert.

Met een concrete, jongensachtige benadering ontleent Frank Groothof de schilder zijn mysterieuze genialiteit, maar brengt hem tegelijkertijd ook confronterend dichtbij.

De kinderen in de overigens matig gevulde zaal, lijken goed opge-

wassen tegen alle ellende, met als griezelig hoogtepunt dan wel dieptepunt het afgehakte oor.

Een klein meisje weet het na afloop zelfs zeker: „Ik wil ook schilder worden.”

 Vincent en Theo, broeders in de kunst, familievoorstelling met Frank Groothof (verteller en zanger) en Amsterdam Sinfonietta. Regie: Shireen Strooker. Gezien: 10/11 Musis Sacrum, Arnhem. **Nog te zien:** 16/10 Amsterdam.